

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► B

► M2 RÅDETS DIREKTIV

av den 29 januari 1985

om finansieringen av de veterinärkontroller och kontroller av produkter som omfattas av bilaga A till direktiv 89/662/EEG och av direktiv 90/675/EEG (*)

(85/73/EEG) ◀

(EGT L 32, 5.2.1985, s. 14)

Ändrat genom:

	Officiella tidningen		
	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Rådets direktiv 88/409/EEG av den 15 juni 1988	L 194	28	22.7.1988
► <u>M2</u> Rådets direktiv 93/118/EG av den 22 december 1993	L 340	15	31.12.1993
► <u>M3</u> Rådets direktiv 94/64/EG av den 14 december 1994	L 368	8	31.12.1994
► <u>M4</u> Rådets direktiv 95/24/EG av den 22 juni 1995	L 243	14	11.10.1995
► <u>M5</u> Rådets direktiv 96/17/EG av den 19 mars 1996	L 78	30	28.3.1996

(*) EGT nr L 340, 31.12.1993, s. 15.

▼B
▼M2

RÅDETS DIREKTIV

av den 29 januari 1985

om finansieringen av de veterinärkontroller och kontroller av produkter som omfattas av bilaga A till direktiv 89/662/EEG och av direktiv 90/675/EEG (*)

(85/73/EEG)

▼B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

I syfte att göra hälsoskyddsåtgärderna enhetliga för konsumenterna fastställs bestämmelser i direktiv 64/433/EEG ⁽⁴⁾, senast ändrat genom direktiv 83/90/EEG ⁽⁵⁾ om hygienundersökningar och kontroller av färskt kött som kan komma att införas i handeln inom gemenskapen.

För att skydda människors och djurs hälsa inom gemenskapen har man i direktiv 72/462/EEG ⁽⁶⁾, senast ändrat genom direktiv 83/91/EEG ⁽⁷⁾, fastställt att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall utföra hygienundersökningar vid import av färskt kött och att veterinära experter från medlemsstaterna och kommissionen skall genomföra inspektioner inom det exporterande tredje landet.

Bestämmelserna i direktiv 64/433/EEG omfattar endast färskt kött som kan komma att föras i handel inom gemenskapen. Medlemsstaternas myndigheter har dock infört nationella kontroller av färskt kött som enbart är avsett för den nationella marknaden.

Rådets direktiv 71/118/EEG ⁽⁸⁾, senast ändrat genom direktiv 84/642/EEG ⁽⁹⁾ föreskriver att hälsoundersökningar och kontroller skall ske av färskt fjäderfäkött.

I samband med dessa hälsoundersökningar och kontroller debiteras avgifter som för närvarande finansieras på olika sätt i de skilda medlemsstaterna. Dessa skillnader kan påverka de konkurrensvillkor som råder för produkter som till största delen omfattas av en gemensam marknadsordning.

För att undanröja sådana skillnader bör harmoniserade regler fastställas för finansieringen av dessa hygienundersökningar och kontroller.

Med hänsyn till nationella förvaltnings- och finansieringsbestämmelser och -förfaranden bör en ytterligare frist på två år beviljas för att göra det möjligt för Grekland att införa det nödvändiga systemet för att ta ut avgifter i samband med undersökningar och kontroller.

(*) EGT nr L 340, 31.12.1993, s. 15.

(1) EGT nr C 168, 28.6.1984, s. 4, EGT nr C 97, 29.4.1981, s. 12 och EGT nr C 162, 22.6.1984, s. 10.

(2) EGT nr C 87, 5.4.1982, s. 116 och yttrande avgivet den 17 januari 1985.

(3) EGT nr C 307, 19.11.1984, s. 1 och yttrande avgivet den 12 december 1984.

(4) EGT nr 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

(5) EGT nr L 59, 5.3.1983, s. 10.

(6) EGT nr L 302, 31.12.1972, s. 28.

(7) EGT nr L 59, 5.3.1983, s. 34.

(8) EGT nr L 55, 8.3.1971, s. 23.

(9) EGT nr L 339, 27.12.1984, s. 26.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M2*Artikel 1*

1. Medlemsstaterna skall säkerställa
 - uttag av en gemenskapsavgift för de kostnader som orsakas av de hygienundersökningar och kontroller av kött som avses i direktiven 64/433/EEG, 72/462/EEG och 71/118/EEG, inbegripet de utgifter som uppkommer genom de kontroller som avses i direktiv 86/469/EEG liksom de utgifter som blir följden av övervakningen av bestämmelserna i direktiv 93/118/EG”,
 - finansieringen av
 - andra veterinärkontroller och kontroller som föreskrivs för de produkter som avses i de direktiv som förtecknas i bilaga A till direktiv 89/662/EEG,
 - de kontroller som föreskrivs i direktiv 90/675/EEG för andra djurprodukter än kött som avses i första strecksatsen, inbegripet kontroller av närvaro av rests substanser.
2. De avgifter som avses i punkt 1 skall fastställas så att de täcker de kostnader som den behöriga myndigheten ådrar sig för
 - löner, inbegripet sociala avgifter,
 - administrativa kostnader, vilka får omfatta de nödvändiga utgifterna för vidareutbildning av kontrollpersonal
 för att utföra de kontroller och inspektioner som avses i punkt 1.
3. Varje direkt eller indirekt återbetalning av de avgifter som föreskrivs i detta direktiv skall vara förbjuden.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall, i syfte att finansiera de kontroller som utförs i enlighet med de direktiv som avses i artikel 1 av de behöriga myndigheterna och endast i detta syfte, säkerställa uttag
 - för de slag av kött som avses i direktiven 64/433/EEG, 71/118/EEG och 72/462/EEG från och med den 1 januari 1994, av gemenskapsavgifter enligt de förfaranden som föreskrivs i bilagan,
 - från och med en dag som skall fastställas vid antagandet av de beslut som föreskrivs i artikel 6, av en gemenskapsavgift för kontroller av de djurprodukter som avses i artikel 1.1 andra strecksatsen.
 2. I avvaktan på de beslut som avses i punkt 1 andra strecksatsen får medlemsstaterna ta ut nationella avgifter med vederbörlig hänsyn till de relevanta principer som styr fastställandet av gemenskapsavgifter.
 3. Medlemsstaterna skall ha rätt att ta ut ett belopp som överskrider nivån eller nivåerna av gemenskapsavgifterna, förutsatt att den totala avgift som tas ut av varje medlemsstat inte är högre än de faktiska kontrollkostnaderna.
 4. Gemenskapsavgifterna skall ersätta alla andra hygienkontrollavgifter som tas ut av de nationella, regionala eller lokala myndigheterna i medlemsstaterna för de undersökningar och kontroller som avses i artikel 1 och för utfärdande av hälsointyg. Till och med den 31 december 1995 skall medlemsstaterna dock ha rätt att ta ut registreringskostnader för de inrättningar som har godkänts i enlighet med de bestämmelser som avses i bilaga A till direktiv 89/662/EEG.
- Detta direktiv skall inte hindra att medlemsstaterna tar ut en avgift för bekämpande av epizootiska sjukdomar.
5. Medlemsstaterna skall - inledningsvis två år efter införandet av det nya systemet och därefter på kommissionens begäran - till kommissionen meddela uppgifter om fördelningen och användningen av avgifterna och måste kunna motivera sina beräkningsmetoder.

▼M2

Artikel 3

1. Som en del av de kontroller som föreskrivs i artikel 12 i direktiv 64/433/EEG, artikel 10 i direktiv 71/118/EEG och artikel 20 i direktiv 90/675/EEG får kommissionen genom slumpmässiga stickprovskontroller kontrollera att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas.
2. Om en medlemsstat anser att kontrollerna i en annan medlemsstat utförs på ett sådant sätt att de avgifter som föreskrivs i detta direktiv inte motsvarar de faktiska kostnaderna för kontrollerna skall den förstnämnda medlemsstaten hänvisa till relevanta bestämmelser i direktiv 89/608/EEG, särskilt artiklarna 10 och 11 i detta.

Artikel 4

Avgifterna skall betalas av aktören eller ägaren av den inrättning som utför de verksamheter som avses i de direktiv som förtecknas i bilaga A till direktiv 89/662/EEG och denne skall ha möjligheten att vidarebefordra avgiftskostnaden för den berörda verksamheten till den fysiska eller juridiska person på vars uppdrag nämnda verksamhet utförs. Vid import skall avgiften betalas av importören eller av det tullombud som agerar på importörens uppdrag.

Artikel 5

Omräkningskursen för de belopp i ecu som anges i detta direktiv till nationell valuta skall vara den kurs som årligen offentliggörs den första arbetsdagen i september månad i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

Kursen skall tillämpas från och med den 1 januari följande år.

Medlemsstaterna skall dock för år 1994 tillämpa den omräkningskurs som var tillämplig den 1 september 1992 och för år 1995 genomsnittet av de omräkningskurser som offentliggjorts i enlighet med första stycket under de senaste tre åren.

Artikel 6

1. Rådet får med kvalificerad majoritet och på förslag från kommissionen komplettera detta direktiv med särskilda bilagor för att fastställa standardnivåerna på gemenskapsavgifterna liksom bestämmelserna och principerna för tillämpningen av detta direktiv, inbegripet de undantag som skall göras, i enlighet med kraven för genomförandet av de kontroller som föreskrivs i de direktiv som avses i bilaga A till direktiv 89/662/EEG och i direktiv 90/675/EEG.
2. Bilagan till detta direktiv får ändras eller kompletteras genom det förfarande som föreskrivs i punkt 1.
3. Före den 1 januari 1996 skall rådet på nytt granska detta direktiv på grundval av en rapport från kommissionen, vid behov åtföljd av förslag.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla

- de omräkningskurser som antas varje år i enlighet med artikel 5,
- den eller de platser där avgifterna tas ut, i enlighet med kapitel I.6 i bilagan, vid behov med nödvändiga förklaringar.

Artikel 8

1. Grekland skall bemyndigas att göra undantag från de principer som föreskrivs i detta direktiv när, på grund av geografiska förhållanden, kostnaderna för uttag av en avgift i geografiskt avlägsna regioner är högre än avkastningen av avgiften.

De grekiska myndigheterna skall till kommissionen anmäla omfattningen av de undantag som beviljas.

Uppgifterna skall vid behov åtföljas av nödvändiga förklaringar.

▼ M2

2. I fråga om övriga avlägsna regioner får andra medlemsstater, i enlighet med förfarandet i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG, bemyndigas att utnyttja samma undantag.

▼ B

Artikel ► M2 9 ◀

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 1986. De skall genast underätta kommissionen om detta.

Grekland skall dock ha en ytterligare tidsfrist på två år för att följa det.

Artikel ► M2 10 ◀

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼ **M2***BILAGA***AVGIFTER TILLÄMPLIGA PÅ KÖTT SOM OMFATTAS AV DIREKTIVEN 64/433/EEG, 71/118/EEG och 72/462/EEG**

KAPITEL I

Kött som omfattas av direktiven 64/433/EEG och 71/118/EEG

Den avgift som avses i artikel 1.1 första strecksatsen skall fastställas i enlighet med artikel 1.2 enligt följande:

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 5 skall medlemsstaterna för hygienundersökningar i samband med slakt ta ut avgift enligt följande:

— Standardbelopp enligt följande:

- a) Nötkött
 - vuxna nötkreatur: 4,75 ecu per djur,
 - unga nötkreatur: 2,5 ecu per djur.
- b) Hovdjur/hästdjur: 4,4 ecu per djur.
- c) Svin: 1,3 ecu per djur.
- d) Får- och getkött: djur med en slaktkroppsvikt på
 - i) högst 12 kg: 0,175 ecu per djur,
 - ii) 12-18 kg: 0,35 ecu per djur,
 - iii) mer än 18 kg: 0,5 ecu per djur.

I avvaktan på en översyn av bestämmelserna för undersökningar av lamm, getter och smågrisar på högst 12 kg och senast till och med den 31 december 1995 får medlemsstaterna ta ut en avgift motsvarande den faktiska kostnaden för undersökning av dessa slaktade djur.

- e) ► **M5** Till och med den 30 juni 1996 ◀ skall det minimibelopp som skall tas ut för de undersökningar före och efter slakt som föreskrivs i direktiv 71/118/EEG fastställas enligt följande:
 - i) Antingen enligt en standardsats enligt följande:
 - För slaktkycklingar och andra unga fjäderfä för gödning samt för utslaktningshöns som väger högst 2 kg: 0,01 ecu per djur,
 - andra unga fjäderfä för gödning med en slaktkroppsvikt på mer än 2 kg: 0,02 ecu per djur,
 - andra tunga vuxna fjäderfä som väger mer än 5 kg: 0,04 ecu per djur, eller
 - ii) om en medlemsstat beslutar att inte skilja mellan olika kategorier fjäderfä enligt i, till 0,03 ecu per djur.

— En andel av avgifterna för

- a) administrativa kostnader som inte får vara lägre än 0,725 ecu per ton,
- b) undersökning av närvaro av rests substanser som inte får vara lägre än 1,35 ecu per ton.

2. De kontroller och undersökningar som hänger samman med den styckningsverksamhet som avses i artikel 3.1 B i direktiv 64/433/EEG och artikel 3.1 B i direktiv 71/118/EEG skall täckas enligt följande:

- a) Antingen av en standardsats genom tillägg av ett standardbelopp på 3 ecu per ton för kött som kommer till en styckningsanläggning.

Detta belopp läggs till de belopp som avses i punkt 1, eller

- b) genom uttag av de faktiska kostnaderna för undersökning per arbetstimme då varje påbörjad timme räknas som en arbetstimme.

När styckningsverksamheten utförs i den anläggning där köttet framställs får de belopp som föreskrivs i första stycket minskas med upp till 55 %.

3. Medlemsstaterna skall ta ut ett belopp motsvarande de faktiska utgifter som är nödvändiga för kontroller eller undersökningar av kött som lagras, i enlighet med artikel 3.1 D i direktiv 64/433/EEG och artikel 3.1 C i direktiv 71/118/EEG.

Tillämpningsföreskrifterna för denna punkt får fastställas enligt förfarandet i artikel 16 i direktiv 64/433/EEG eller artikel 21 i direktiv 71/118/EEG i syfte särskilt att reglera fall med interventionskött och kött som omfattas av korttidslagring i efter varandra följande kyl- eller fryshus.

▼ **M2**

4. I syfte att täcka ökade kostnader får medlemsstaterna göra något av följande:

a) Höja standardbeloppen för avgifter enligt punkterna 1 och 2 a för individuella anläggningar.

Detta skulle omfattas av exempelvis ett eller flera av följande villkor (utöver de villkor som föreskrivs i 5 a):

- Högre undersökningskostnader på grund av en särskild brist på överensstämmelse hos slaktdjuren med avseende på ålder, storlek, vikt och hälsostatus.
- Längre väntetid och i övrigt icke produktiva perioder för kontrollpersonal beroende på otillräcklig planering från anläggningens sida i fråga om djurleveranser eller på tekniska fel eller brister, exempelvis i äldre anläggningar.
- Upprepade förseningar i slaktprocessen, t.ex. som en följd av otillräcklig slaktpersonal och därmed undersysselsättning av kontrollpersonal.
- Högre kostnader på grund av speciella restider.
- Mer tid tas i anspråk för undersökningar till följd av upprepat ändrade slaktperioder utanför kontrollpersonalens kontroll.
- Upprepade avbrott i slaktprocessen för att uppfylla hygien- och desinfektionskrav.
- Undersökningar av djur som, på begäran av ägaren, slaktas utanför normal slakttid.

Storleken av ökningarna i den centrala standardsatsen för avgifter skall vara avhängig nivån på de kostnader som skall täckas;

b) Ta ut en särskild avgift som täcker de faktiska kostnaderna.

5. Medlemsstater i vilka lönekostnaderna, strukturen på anläggningarna och förhållandet mellan veterinärer och inspektörer skiljer sig från genomsnittet i gemenskapen som grundval för beräkningen av de standardbelopp som fastställs i punkterna 1 och 2 a får undantagsvis minska beloppen för att täcka de faktiska kostnaderna för kontroll enligt följande:

a) I allmänhet när det föreligger väsentliga skillnader mellan kostnadsnivå och lönekostnader.

b) I fråga om individuella anläggningar när följande villkor uppfylls:

- En minsta daglig slakt gör att utnyttjandet av en avpassad kontrollpersonalstyrka kan planeras i förväg.
- Antalet slaktade djur är konstant så att djurleveranserna kan planeras i förväg och därmed möjliggöra ett rationellt utnyttjande av kontrollpersonal.
- En fast organisation och planering i anläggningen tillsammans med en effektiv slakt och optimalt utnyttjande av kontrollpersonal.
- Väntan eller på annat sätt icke produktiva perioder för kontrollpersonal får inte förekomma.
- Slaktdjuren måste i möjligaste mån vara lika i fråga om ålder, storlek, vikt och hälsostatus.

Inte i något fall bör tillämpningen av dessa undantag resultera i minskningar på mer än 55 % av de nivåer som anges i punkt 1.

6. De avgifter som avses i punkt 1-4 skall tas ut i slakteriet, styckningsanläggningen eller kyl- eller fryshuset.

Med undantag från första stycket och i fråga om anläggningar som utför mer än en verksamhet och där kedjeproduktion täcker mer än en verksamhet får medlemsstaterna ta ut en total sammanlagd avgift som inbegriper de olika beloppen samtidigt och på en och samma plats.

Om emellertid den avgift som tas ut i slakteriet täcker samtliga de undersökningskostnader som avses i första stycket skall medlemsstaterna inte ta ut någon avgift i styckningsanläggningen eller i kyl- eller fryshuset.

KAPITEL II

Kött som omfattas av direktiv 72/462/EEG

1. Den avgift som avses i artikel 1.1 första strecksatsen fastställs i enlighet med artikel 1.2 till minimistandardnivån 5 ecu per ton, med ett minimibelopp på 30 ecu per försändelse. Detta minimum tas dock inte ut i fråga om små försändelser som importeras vid gränshandel.

Medlemsstaterna får dock i undantagsfall höja detta belopp så att det täcker verkliga kostnader.

▼ M4

2. I fråga om import från ett av följande länder: Nya Zeeland, Canada, Australien, Förenta staterna, Polen, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Bulgarien, Rumänien, Uruguay, Chile, Argentina, Schweiz och Norge, som senast den 31 december 1994 inlett orienterande diskussioner med Europeiska gemenskapen för att uppnå ett gemensamt avtal om ekvivalens vad beträffar veterinära garantier (djur- och folkhälsa) som bygger på principen om ömsesidighet i behandlingen, får medlemsstaterna emellertid till dess ett sådant avtal ingås och åtminstone till och med den 31 december 1996 behålla samma nivå på det reducerade belopp som de tillämpade den 1 januari 1994.

Denna reduktion får inte överskrida 55 % av den standardnivå som avses i punkt 1.

Beloppet som skall tas ut för import från ett av de tredje länder som avses i första stycket kommer att fastställas efter att det gemensamma avtalet om ekvivalens ingåtts med dessa tredje länder, enligt det förfarande som avses i punkt 3 med beaktande av följande:

- nivån på kontrollfrekvensen,
- nivån på den avgift som de tredje länder som avses tillämpar på import med ursprung i gemenskapen,
- avskaffande av andra avgifter som tredje land tar ut, t.ex. obligatorisk säkerhet eller hygiengaranti.

▼ M2

3. När de beslut som avses i artikel 8.3 i direktiv 90/675/EEG antas och enligt samma förfarande får de belopp som föreskrivs i punkt 1 antas, med hänsyn till den beslutade minskningen av antalet kontroller.

När kommissionen fattar dessa beslut skall den ta hänsyn särskilt till de garantier som ges av tredje land rörande godtagande av principen om regionalisering och övriga gemenskapsprinciper.

▼ M3**▼ M2**

5. Den avgift som avses i punkt 1 skall betalas av importören och tas ut vid det tullkontor som ansvarar för gränskontrollstationen.
6. Medlemsstaterna får avsätta en del av avkastningen av de avgifter som föreskrivs i detta kapitel till en hälsosolidaritetsfond avsedd att förbättra veterinärväsendet för att möjliggöra för det att reagera effektivare mot varje förekomst av exotiska sjukdomar.